

det forpligtes til at benytte anvisningsretten i de afdelinger, hvor beskæftigelsen er højest.

Den enkelte arbejdsløse boligsøgende får således anvist en bolig inden for samme tidshorisont som efter de gældende regler. Boligen bliver imidlertid anvist enten i en boligafdeling, hvor mere end 70 pct. af beboerne i den arbejdsduelige alder er i arbejde eller under uddannelse, eller i den afdeling med egnet ledig bolig, hvor beskæftigelsen er højest.

Solidaritet mellem stærke og mindre stærke i et samfund sikres ikke alene ved, at de stærke betaler for, at de mindre stærke får tag over hovedet. Det drejer sig i lige så høj grad om at skabe forpligtende fællesskaber, hvor alle tager del i ansvaret for helheden.

Ovenstående indebærer således:

- At kommunerne fortsat har anvisningsret til 25 pct. af alle almene boliger i kommunen.
- At når en eller flere afdelinger lukkes for anvisning, sker der en øget anvisning til andre afdelinger. Denne anvisning får forrang for alle andre ventelister – såvel interne som eksterne.

Det Radikale Venstre ønsker hermed at sikre, at borgere uden arbejde får bedre mulighed for at komme til at bo i de attraktive bebyggelser. Det nytter nemlig ikke blot at fjerne anvisningen til socialt belastede områder. Kommunen skal samtidig benytte sig af sin mulighed for at anvise til de populære bebyggelser med mange stærke beboere.

Det Radikale Venstre vender sig mod et generelt salg af almene boliger. Det vil være de attraktive boliger, der kan sælges. Tilbage vil være problemområderne, hvor det vil blive endnu vanskeligere end i dag at løse de sociale problemer. Hvis der kan indgås enkeltstående aftaler om salg af et begrænset antal boliger i socialt belastede områder, vil Det Radikale Venstre ikke på forhånd afvise dette.

I enkelte kommuner er der det særlige problem, at der ikke er ret mange almene boliger til kommunens store antal kontanthjælpsmodtagere. Derfor kan man overveje at pålægge disse kommuner at opføre flere almene boliger eller på længere sigt undersøge muligheder for tværkommunal anvisning (evt. med involvering af det kommende regionale niveau).

I forbindelse med boligforliget i finanslov 2003 fik Det Radikale Venstre indføjret en aftale om, at regeringen nedsatte et udvalg, som skulle se på, hvordan anvisnings- og oprykningsreglerne kunne ændres, så den almene sektor bedre kan løfte sin boligsociale opgave. Det Radikale Venstre har endnu ikke hørt fra dette udvalg. Der er endvidere blevet nedsat et nyt tværministerielt udvalg, som skal se på området. Det Radikale Venstre er usikker på, hvornår der kan ventes konkrete forslag, idet der foreløbig ikke er sket noget siden efteråret 2002. Derfor fremsættes beslutningsforslaget med Det Radikale Venstres bud på en bedre løsning, men Det Radikale Venstre er åben for andre tekniske løsninger, som kan modvirke social opsplitning.

Ad. 2:

Hver kommune forpligtes til at give en årlig redegørelse for, hvilke tiltag der gøres for at sikre en for kommunen mere repræsentativ sammensætning af beboerne i kommunens forskellige boligområder. Redegørelsen foreslås desuden at indeholde en beskrivelse af, hvordan man f.eks. gennem planlægning af skole-distrikter m.v. sikrer en for kommunen mere repræsentativ social sammensætning på alle kommunens forskellige skoler, daginstitutioner m.v. Kommunerne opfordres til at opstille konkrete, gerne kvantificerbare mål for kommunens arbejde med at modvirke ghettodannelse og sikre et generelt socialt løft i kommunen. Hermed tænkes på: Flere borgere i arbejde, færre boligområder med sociale problemer, færre børn med indlæringsproblemer osv.

Ad. 3:

Med henblik på at sikre, at arbejdet med at forebygge ghettodannelsen ikke bliver ved ordene, og at der rent faktisk gøres noget på alle niveauer for at udvikle et samfund, der hænger sammen, opfordres regeringen til en gang om året at udarbejde en redegørelse for indsatsen mod opsplitning og ghettodannelsen, baseret på kommunernes redegørelser.